

w nich zamieszkałych i osób czasowo w nich przebywających,

- 4) osobie zarządzającej lub użytkującej gospodarstwo rolne — co do zarządzanego lub użytkowanego przez nią gospodarstwa rolnego,
 - 5) osobie (kierownikowi instytucji) nie użytkującej gospodarstwa rolnego, w której posiadaniu znajdują się zwierzęta gospodarskie — co do tych zwierząt.
3. W razie nieobecności osób obowiązanych do udzielania odpowiedzi, obowiązek ten przechodzi na ich zastępców lub pełnoletnich domowników.

§ 7. Generalny Komisarz Spisowy może zarządzić ponowne przeprowadzenie spisu w tych obwodach, w których spis został przeprowadzony wadliwie. Termin powtórnego spisu należy podać do wiadomości ludności, zamieszkałej w obwodach objętych powtórny spisek.

§ 8. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego, zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych) i prezydiom rad narodowych.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

272

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 października 1960 r.

w sprawie opłaty leśnej.

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. o zagospodarowaniu lasów i nieużytków nie stanowiących własności Państwa oraz niektórych lasów i nieużytków państwowych (Dz. U. Nr 29, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Opłatę leśną przewidzianą w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. o zagospodarowaniu lasów i nieużytków nie stanowiących własności Państwa oraz niektórych lasów i nieużytków państwowych (Dz. U. Nr 29, poz. 166) pobiera się w wysokości 25 zł rocznie od 1 ha obszaru lasów i gruntów leśnych.

2. Jeżeli obszar lasów i gruntów leśnych wynosi część hektara, stosuje się część stawki odpowiednio do liczby arów, nie mniej jednak niż 5 zł.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów oraz Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1961 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

273

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 1 października 1960 r.

w sprawie prowadzenia i zakładania ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów przez Sąd Powiatowy w Oleśnie.

Na podstawie art. 11 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 39, poz. 360 i z 1957 r. Nr 31, poz. 133) oraz art. XXIII i LVII przepisów wprowadzających prawo rzeczowe i prawo o księgach wieczystych (Dz. U. z 1946 r. Nr 57, poz. 321) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powierza się Sądowi Powiatowemu w Oleśnie w województwie opolskim prowadzenie i zakładanie ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów dla okręgu tego Sądu.

§ 2. Traci moc § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1950 r. o dostosowaniu sądów po-

wszechnych do nowych przepisów ustrojowych i o zniesieniu sądów zbędnych (Dz. U. Nr 54, poz. 496) w części dotyczącej powierzenia Sądowi Powiatowemu w Kluczborku prowadzenia i zakładania ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów dla okręgu Sądu Powiatowego w Oleśnie.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1961 r.

Minister Sprawiedliwości: *M. Rybicki*

274

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 21 września 1960 r.

w sprawie warunków zajmowania i opróżniania lokali w hotelach robotniczych.

Na podstawie art. 30 ust. 3 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. Nr 10, poz. 59) i art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o utworzeniu Ko-

mitetu Pracy i Płac oraz o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzenia i opieki społecznej (Dz. U. Nr 20, poz. 119) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Hotelem robotniczym w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest zespół pomieszczeń pozostających w zarządzie uspołecznionego zakładu pracy i przeznaczonych przez ten zakład na wspólne zakwaterowanie — na czas trwania umowy o pracę — pracowników zamiejscowych nie mających możliwości codziennego dojazdu do pracy.

2. Do hoteli robotniczych nie zalicza się: domów noclegowych, schronisk robotniczych, kwater pływających i ruchomych, pokoi gościnnych i innych urządzeń socjalnych organizowanych przez zakłady pracy dla zapewnienia pracownikom tymczasowego odpoczynku.

§ 2. 1. Do zajęcia miejsca w hotelu robotniczym są uprawnieni pracownicy zatrudnieni w zakładzie pracy, w którego zarządzie znajduje się hotel.

2. Pracownicy innych zakładów pracy są uprawnieni do zajęcia miejsca w hotelu robotniczym, jeżeli zakłady te zawarły odpowiednią umowę o miejsca w hotelu robotniczym dla swoich pracowników z zakładem pracy, w którego zarządzie znajduje się hotel robotniczy.

§ 3. 1. Podstawę do zajęcia miejsca w hotelu robotniczym stanowi pisemne skierowanie, wystawione przez zakład pracy, w którego zarządzie znajduje się hotel; skierowanie podpisuje kierownik zakładu pracy lub osoba przez niego upoważniona.

2. Pracownikom uprawnionym do zajęcia miejsca w hotelu robotniczym w przypadkach określonych w § 2 ust. 2 skierowanie wystawia zakład pracy zarządzający hotelem na podstawie imiennego zgłoszenia tego zakładu pracy, który zawarł z nim umowę o miejsca w hotelu dla swoich pracowników.

3. Pracownik, któremu zostało przydzielone miejsce w hotelu robotniczym, podpisuje przy otrzymaniu skierowania zobowiązanie do przestrzegania określonych w zobowiązaniu warunków zajmowania miejsca w hotelu, stosowania się do regulaminu hotelowego i zwolnienia miejsca w hotelu w razie utraty uprawnień do jego zajmowania.

§ 4. 1. Zakład pracy, w którego zarządzie znajduje się hotel robotniczy, cofa skierowanie do zajmowania miejsca w hotelu w razie:

- 1) ustania stosunku pracy między pracownikiem zajmującym miejsce w hotelu robotniczym a zakładem pracy, w którego zarządzie znajduje się hotel,
- 2) ustania stosunku pracy między pracownikiem zajmującym miejsce w hotelu robotniczym a zakładem pracy, który zawarł umowę o miejsca w hotelu dla swoich pracowników z zakładem pracy, w którego zarządzie znajduje się hotel; o ustaniu stosunku pracy zakład obowiązany jest zawiadomić zakład pracy zarządzający hotelem robotniczym; cofnięcie skierowania następuje w tych przypadkach na podstawie zawiadomienia zakładu pracy, który zawarł umowę o miejsca w hotelu,
- 3) otrzymania przez pracownika zajmującego miejsce w hotelu robotniczym mieszkania w miejscu zatrudnienia,
- 4) upływu terminu umowy zawartej przez zakład pracy zatrudniającego pracownika z zakładem pracy, w którego zarządzie znajduje się hotel robotniczy,
- 5) dopuszczenia się przez pracownika zajmującego miejsce w hotelu robotniczym kradzieży przedmiotów znajdujących się w hotelu na szkodę zakładu pracy, w którego zarządzie jest hotel, lub współmieszkańców hotelu.

2. Zakład pracy, wymieniony w ust. 1, może cofnąć skierowanie do zajmowania miejsca w hotelu robotniczym pracownikom, którzy:

- 1) naruszają w sposób istotny przepisy regulaminu hotelowego,

2) niszczą urządzenia lub sprzęt hotelowy,

3) postępowaniem swoim wywołują zgorzsenie współmieszkańców hotelu,

4) zakłócają uporczywie spokój w hotelu lub

5) zalegają z opłatami za korzystanie z miejsca w hotelu robotniczym za okres co najmniej 2 miesięcy.

§ 5. 1. Cofnięcia skierowania do zajmowania miejsca w hotelu robotniczym (§ 4) dokonuje na piśmie kierownik zakładu pracy, w którego zarządzie znajduje się hotel, lub osoba przez niego upoważniona.

2. Pracownik, któremu cofnięto skierowanie z przyczyn wymienionych w § 4 ust. 2, może w ciągu trzech dni od dnia otrzymania cofnięcia zażądać rozpatrzenia zasadności cofnięcia skierowania do zajmowania przez niego miejsca w hotelu robotniczym; cofnięcie skierowania powinno zawierać pouczenie o tym przysługującym pracownikowi uprawnieniu.

3. Rozpatrzenia zasadności cofnięcia prawa do zajmowania miejsca w hotelu robotniczym dokonuje na wniosek pracownika w ciągu 14 dni od dnia otrzymania wniosku rada zakładowa tego zakładu pracy, w którego zarządzie znajduje się hotel robotniczy.

4. Do czasu rozpatrzenia zasadności cofnięcia prawa do zajmowania miejsca w hotelu (ust. 3) cofnięcie skierowania ulega wstrzymaniu.

§ 6. 1. Osoby, które przez cofnięcie skierowania utraciły prawo do zajmowania miejsca w hotelu robotniczym, obowiązane są zwolnić to miejsce bez prawa do pomieszczenia zastępczego.

2. Zakład pracy, w którego zarządzie znajduje się hotel, może wezwać do bezzwłocznego opuszczenia hotelu i zabrania swych rzeczy osoby zajmujące miejsca w hotelu bezprawnie, tj. osoby, które przez prawomocne cofnięcie skierowania utraciły prawo do zajmowania miejsca w hotelu lub które zajęły miejsca w hotelu bez skierowania zakładu pracy.

3. W razie nieopuszczenia hotelu na wezwanie zakładu pracy (ust. 2) zakład pracy dokonuje usunięcia osoby, która nie zastosowała się do wezwania, przy użyciu przymusu bezpośredniego.

4. W razie nieobecności osoby, która podlega usunięciu z hotelu robotniczego, zakład pracy obowiązany jest zabezpieczyć ruchomości stanowiące własność tej osoby w taki sposób, aby nie uległy one uszkodzeniu lub kradzieży.

§ 7. 1. Tryb postępowania określony w §§ 5 i 6 ma zastosowanie również w stosunku do osób, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zajmują miejsca w hotelu robotniczym niezgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

2. W stosunku do osób zajmujących miejsca w hotelu robotniczym niezgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia w dniu jego wejścia w życie, a zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy, zakład pracy zarządzający hotelem stosuje określony w §§ 5 i 6 tryb postępowania w porozumieniu z zakładem pracy zatrudniającym te osoby, w celu umożliwienia zapewnienia pracownikowi nowego pomieszczenia; w tym przypadku osoba zajmująca miejsce w hotelu powinna je opuścić na wezwanie zakładu pracy w ciągu jednego miesiąca, z tym że na uzasadniony wniosek zakładu pracy zatrudniającego tę osobę termin ten może być przedłużony do trzech miesięcy.

§ 8. Stawki opłat za zajmowanie miejsca w hotelu robotniczym określają odrębne przepisy.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

DO ABONENTÓW

- I. Powołując się na pismo okólne nr 17 Ministra-Szefa Urzędu Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1954 r. w sprawie prenumeraty Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego (Monitor Polski Nr A-82, poz. 936) Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów podaje do wiadomości, że w 1961 r. władzom i urządům objętym budżetami centralnym i terenowymi nadal przysługiwać będzie bezpłatna prenumerata Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego na podstawie rozdzielników ministerstw i urzędów centralnych, zatwierdzonych przez Urząd Rady Ministrów.

Wnioski o bezpłatną prenumeratę Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego, zawierające proponowane rozdzielniki na 1961 r. dla potrzeb własnych i podległych jednostek objętych budżetami centralnym i terenowymi (z wyłączeniem jednostek wchodzących w skład prezydów rad narodowych), powinny być zgłaszane zbiorczo przez ministerstwa i urzędy centralne, a nie przez każdą poszczególną jednostkę. Ilość zgłaszanych egzemplarzy należy podać dokładnej analizie i dążyć do utrzymania zapotrzebowań w ramach jak najdalej idących oszczędności.

Omawiane wnioski o bezpłatną prenumeratę na 1961 r. należy nadesłać do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w terminie **do dnia 31 października br.**

O ewentualnych zmianach w rozdzielnikach w okresie do 1 stycznia 1961 r. bądź w okresie późniejszym należy bezzwłocznie zawiadomić Administrację Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.

- II. Prezydya wojewódzkich rad narodowych powinny poddać szczegółowej analizie rozdzielniki bezpłatnej prenumeraty dla podległych prezydów rad narodowych wszystkich stopni i ich organów. Zrewidowane rozdzielniki bądź też wnioski o pozostawienie w mocy na 1961 r. rozdzielników obowiązujących w roku bieżącym powinny być nadesłane przez prezydya wojewódzkich rad narodowych do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w terminie **do dnia 31 października br.**
- III. Przedsiębiorstwa i jednostki pozostające na rozrachunku gospodarczym oraz inni abonenci otrzymywać będą w 1961 r. Dziennik Ustaw i Monitor Polski po opłaceniu prenumeraty według następującego cennika:

	Dziennik Ustaw bez załączników	Załącznik do Dziennika Ustaw	Monitor Polski
prenumerata roczna	zł 75.—	zł 45.—	zł 75.—
prenumerata półroczna	zł 45.—	zł 27.—	zł 45.—

W formie załączników do Dziennika Ustaw, opatrzonej odrębną numeracją stron, publikowane są obszerniejsze akty z zakresu stosunków międzynarodowych. Dla uniknięcia kosztów i zbędnego zużycia papieru zgłoszenia na prenumeratę załącznika przyjmowane są tylko od jednostek, którym załącznik jest niezbęny do pracy.

Opłata prenumeraty za okres roczny i za I półrocze 1961 r. powinna nastąpić w czasie możliwie najkrótszym, **nie później jednak niż 30 listopada br.**

Otrzymaana wpłata traktowana będzie jako zamówienie. Należy zaniechać wysyłania zamówień i zawiadomień o dokonaniu wpłat. Rachunki wystawiane nie będą.

Wpłat za prenumeratę Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego należy dokonywać na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 3, dz. 5, rozdz. 19 (przelewem bankowym lub przekazem pocztowym). Na odcinku wpłaty należy podać dokładny adres wysyłkowy (nazwę i numer urzędu pocztowego, powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej), ilość egzemplarzy Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego oraz okres prenumeraty.

**Administracja Wydawnictw
Urzędu Rady Ministrów**

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.